

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 259. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm13839.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

De *Asiatiske Græker* tilbød nu strax at underkaste sig paa samme Vilkaar, som de havde staaet under Krøsus, men Kyrus, som, i Begyndelsen af Krigen, forgiæves havde søgt at lokke dem til Frafald, vilde nu Intet høre om Betingelser, og svarede dem med Fabelen om en Fløite-Spiller, 260som først prøvede med sin skønne Konst at lokke Fiskene til sig, men da det ikke vilde lykkes, greb til Garnet, og sagde saa til dem, da de laae og sprellede: ja, nu er det bag efter, hvorfor sprang I ikke da jeg fløitede! Da Grækerne imidlertid dog ikke vilde overgive sig paa Naade og Unaade, stræbde de at sætte sig i Forsvars-Stand, saa nær som *Milesierne*, med hvem Kyrus traadte i Forbund, og skiøndt *Spartanerne*, som anraabtes om Hjælp, ingen Opoftrelse vilde gjøre, skikkede de dog en fornem Mand, ved Navn *Lakrines*, som Gesandt til *Sardes* og gav Kyrus at forstaae, at hvis han øvede Fiendtligheder mod Nogen af de Græske Stæder, fik han med dem at bestille. Men hvem er da egenlig de Spartaner, der slaee saa stort paa, sagde Kyrus til nogle Græker, som stod hos, og da han hørde, hvor stort deres Rige var, bad han dem hilse hjemme, at levede han længe nok dertil, skulde han nok lære dem at glemme Andres Ulykke over deres egen. Han ansaae imidlertid Krigen med de Græske Sø-Stæder for en Smaating, det ikke var Umagen værdt at opholde sig efter, især da baade *Babylon* og *Ægypten*, *Baktrien* og *Skythien*, hvor han endelig maatte selv være med, stod endnu tilbage. Han begav sig derfor paa Hjem-Veien til *Ægbatana*, men kom dog ikke langt, før han hørde, at *Lyderne* i Forening med Grækerne havde gjort Opstand og beleirede *Sardes*, saa han fandt det nødvendigt, at skikke Mederen *Mazares* med en Hær imod dem. Allerede Rygtet derom var imidlertid Nok til at adsplitte *Lyderne*, og den eneste Mærkværdighed ved deres Hoved-Mand *Paktys*, er, at han, efterat Have flygtet fra Sted til Sted, omsider blev skammelig solgt til Kyrus, af *Chioterne*, for nogle Agre paa Fast- Landet. Grækerne forsvarede sig vel desuagtet mandelig, men maatte dog ogsaa snart bukke under for Mederen *Harpagus*, eller rømme Landet, som Tilfældet var med *Teierne*, der gik til Thrakien og anlagde *Abdere*, og med 261de før saa mægtige og berømte *Phokæer*. De Sidste benyttede den ene Dags Frist, *Harpagus* under Beleiringen undte dem, til at indskibe sig med Alt hvad de havde, og da *Chioterne*, af Brød-Nid, ikke vilde sælge dem nogle Holme at beboe, satte de Kaasen til *Korsika* (Kyrnos), hvor de havde en Plante-Stad, men løb dog først ind til *Phokæa* og nedsablede den Persiske Besætning. Siden, efter et stort Søslag med Karthaginenser og Tyrrhener (Etrusker), hvori de af tresindstyve Skibe mistede Fyrretive, maatte de søge nye Bopæle og fandt først Hvile i *Elea* (Castellamare della Bucca) i Oenotrernes Land (Principato Citra)*Herod. I. 76. 141. 43. 52-55. 60. 64-68..